

omöjligt att göra en absolut jämförelse med avseende på de skyldigheter, som i varje enskilt fall rimligen måste anses åligga staten.

För överskådlighetens skull äro här i tabellform sammanförda lönerna för de tjänster, som härmed avses. Till jämförelse äro även bifogade motsvarande löner vid ett av Stockholms stads sjukhus (Sabbatsberg).

Därvid är dock att märka, att anställningen vid detta senare sjukhus ej är förbunden med något slag av undervisning eller handledande av med. kand., för vilket arbete, åtminstone vid Karolinska Institutet, ingen som helst särskild ersättning gives.

I ovanstående tabell tillkommer dyrtidstillägg (c:a 17 procent) för alla belopp, som ej stå inom (). Det vid klinikerna i Uppsala förefintliga arvodet å kronor 1,500 utöver den av riksdagen senast beslutade lönen, som ju i stort sett är densamma för motsvarande tjänster vid Karolinska Institutet, utgår å sjukhusets stat utan dyrtidstillägg såsom "tillfällig löneförbättring för ökat sjukvårdsarbete".

Tidigare har anförts, att dessa underordnade läkaretjänster väsentligen vore att betrakta som utbildningsplatser, varför anspråk på full betalning för deras innehavare ej kunde framställas. Det må emellertid framhållas för det första, att underläkarne utföra ett såväl till kvantitet som kvalitet ganska betydande direkt arbete i sjukvårdens och undervisningens tjänst, och vidare att utvecklingen gått i den riktningen, att dylik befattning nu i allmänhet innehaves under 5—10 år, under det att en läkare tidigare i allmänhet endast behöfve tjänstgöra under 1—3 år i underläkareställning.

De ekonomiska förhållandena på läkarebanan äro nu på väg att väsentligen förändras och i sådan riktning, att en läkare ej kan påräkna, att hans framtida inkomster skola kunna uppväga den betydande ökning i studieskulden, som nu i regel är nödvändig under dessa underläkareår. (Privat praktik samtidigt med innehavande av dylika tjänster är förbjuden.)

För visso är den ökade erfarenhet, som vinnes vid en underläkaretjänstgöring betydelsefull för innehavaren, men den synes lika betydelsefull för det allmänna, och dessa tjänster behöva ej mer än vilken befattning som helst i statens tjänst, med undantag för egentliga chefsposter, betecknas som utbildningsplatser.

Önskemål hava uttalats, att sådana anordningar kunde träffas, att underläkaretjänsterna i allmänhet uppdelades i tvenne kategorier, med olikhet i avseende på lön och tjänstgöringstid, men en dylik förändring lär ännu icke vara tillräckligt förberedd för att kunna genomföras under de närmaste åren. Under avvaktande på dessa eventuella förändringar med avseende på underläkaretjänsternas ekonomiska förhållanden och under hänvisning till vad ovan anförts, får jag härmed hemställa,

att riksdagen, analogt med vad vid klinikerna i Uppsala är förhållandet, och med hänsyn till de i Stockholm högre levnads-

omkostnaderna m. m. såsom "tillfällig löneförbättring på grund av ökat sjukvårdsarbete" till ovannämnda 9 befattningsinnehavare vid kungl. serafimerlasarettet måtte anvisa för budgetåret 1928—29 ett extra anslag av kronor 18,000 att utgå med 2,000 kronor till vardera av befattningshavarna ifråga.

Stockholm den 20 januari 1928.

Erik Röing.
